

جزوه آموزشی بانکداری ویژه آزمون های استخدامی بانک ها

فصل اول

پول و بانک :

درجوامع نخستین، تحصیل انواع کالاهای تولیدشده جهت مصرف فقط ازراه تعویض کالا (پایاپای) امکان داشت و این مبادله بامشکلات بسیاری همراه بود، ازجمله:

۱- تعیین ارزش کالا

۲- تعیین خریدار وفروشنده

۳- غیر قابل تقسیم بودن برخی کالاها

۴- هزینه حمل و نقل کالاها

۵- فسادپذیری برخی کالاها

برای حل چنین مشکلاتی بشر در ابتدا اشیاء و یا کالاهایی را به عنوان واسطه به جهت تعیین ارزش کالاها انتخاب کرد که بستگی به نوع و فراوانی آن شیء یا کالا در آن منطقه یا شهرداشت، (مثل صدف در سواحل دریا و گوسفند و گاو در نواحی کوهستانی و معتدل). گرچه با انتخاب کالای واسطه برخی از مشکلات اساسی فوق ظاهراً حل شده بود، اما گاهی کالای واسطه نیز به دلیل غیر قابل بخش بودن، مانع انجام معاملات کوچک می گردید و یا به علت حجم زیاد و ارزش کم، آن نقش اساسی را که ذخیره کالای واسطه تا زمان احتیاج به معامله بایستی دارا باشد، غیرممکن می ساخت و در بعضی مواقع نگهداری کالای واسطه به سبب فسادپذیری امکان نداشت.

تنوع تولید و نیاز بشر به تولیدات مختلف در سیر گسترش اقتصاد کشورها موجب پیدایش یک وسیله اقتصادی مورد قبول عامه به نام **پول** گردید.

اختراع پول مشکلات موجود درمبادله کالاها را برطرف ساخت. مفهوم واژه پول دقیق و محدود نیست، گرچه از پول در مکالمات روزمره به معنی سکه و اسکناس رایج نام برده می شود، اما پول فقط به سکه و اسکناس رایج محدود نمی گردد، زیرا اسکناس و سپرده های قابل برداشت با چک کار یکسانی را انجام می دهند، درحالی که مفهوم پول به معنی اسکناس خیلی محدود است اما در مقابل، مترادف با ثروت، بسیار گسترده است زیرا اموال منقول و غیرمنقول، سهام، اوراق قرضه و مشارکت و خلاصه همه انواع داراییها را شامل می گردد.

پول:

اقتصاددانان، پول را بر اساس وظایفی که به آن محول شده است، به شرح زیر تعریف می نمایند:

- ۱- عمل مبادله را انجام می دهد (کالاهای عرضه شده در ازای پرداخت پول دریافت می گردند)
 - ۲- واحد سنجش ارزشهاست (ارزش کالاها و خدمات با پول سنجیده می شود)
 - ۳- ذخیره می شود (قدرت خرید در زمان آینده)
 - ۴- وسیله پرداختهای آتی است (معاملات در حال حاضر انجام می شود و تسویه آن موکول به آینده می گردد)
 - ۵- واحد ثبت معاملات بازرگانی در دفاتر حسابداری است.
- نقشی که پول در بازارهای مختلف مبادلات و معاملات پیدا کرد کار داد و ستد و تجارت را توسعه بخشید و موجب پیدایش حرفه صرافی گردید که عملیات آنها مقدمه کار بانکهای امروزی شد.

پول فلزی

به محض آنکه فلزات قیمتی یعنی طلا و نقره کشف شدند و محسّنات و وجوه تمایز آنها نسبت به کالاهای دیگر شناخته شد، جایگزین وسایل مبادلاتی قبلی شدند و به عنوان پول مورد استفاده قرار گرفتند. این فلزات قیمتی، نخست به صورت شمش، در بازار ظاهر گردیدند ولیکن با توجه به اشکالات ناشی از آزمایشهای لازم، که الزاماً به منظور حصول اطمینان از وزن و عیار آنها هر بار صورت می گرفت، در آن مقطع مسئولان امور در هر جامعه، دست به ضرب سکه زدند. برای این کار، آنها شمش ها را به سکه های کوچک و متنوع تبدیل و سکه ها را به نام خود ضرب کرده و در قلمرو جغرافیایی خویش رایج ساختند.

از جمله مزایای پول فلزی در مقایسه با کالاهای واسطه ای قبلی می توان به موارد زیر اشاره

نمود:

- ۱- تراکم ارزش فراوان در حجمی محدود
- ۲- سهولت حمل و نقل
- ۳- فسادناپذیری
- ۴- قابلیت تقسیم پذیری، بدون صدمه زدن به کیفیت آنها

اسکناس

از زمانهای قدیم، اسکناس به انواع و اشکال مختلف وجود داشته و در هر زمان دارای نقش و وظایف محدود و خاصی بوده است. مثلاً، در روم قبل از میلاد، بانکها اسناد کاغذی منتشر می‌کردند و به اشخاصی که مسکوکات خود را پیش آنها به امانت می‌گذاشتند، سندی به عنوان **قبض رسید** می‌دادند. این اسناد در بازار دست بدست می‌گشتند و عملاً وظایف پول مسکوک و رایج آن زمان را انجام می‌دادند. در قرون وسطی نیز، بانکهای هلندی و انگلیسی اسنادی نظیر آن را ابداع و بر اساس آن وصول مسکوکات فلزی قیمتی را طبق سندی، **گواهی** می‌کردند و این سند، انتقال اسمی مسکوکات فلزی را امکان‌پذیر می‌ساخت و درعمل، قسمتی از وظایف و نقشهای همان مسکوکات را ایفا می‌کرد.

در سال ۱۶۵۶ میلادی، **پالمستروخ** موسس **بانک سوئد** اسکناس را ابداع کرد و آن را به ویژه برای تنزیل اسناد تجاری به وسیله بانکها، رایج ساخت. قبل از این تاریخ، بانکها اغلب به عملیات تنزیل و قبول سپرده می‌پرداختند. بدین ترتیب که اسناد تجاری مدت دار را به عنوان سپرده نزد خود می‌پذیرفتند و موقتاً معادل وجه آنها را بعد از کسر ارزش اسمی سپرده، به صورت مسکوکات فلزی، به دارندگان آنها می‌دادند. این نوع اسکناس، در واقع تعهدنامه‌ای بود که طبق آن بانک تنزیل کننده یا قبول کننده سپرده، آنرا منتشر و تعهد می‌کرد که هروقت حامل آن به بانک رجوع کند، بدون هیچگونه تشریفات، معادل آن را به صورت مسکوک فلزی به وی بپردازد. پس در حقیقت، این تعهدنامه در عین حال یک اسکناس قابل تبدیل به فلزات قیمتی نیز بود. این همان اسکناسی است که بعدها با طلا رابطه رسمی برقرار ساخت و از نظر حجم انتشار و موسسات منتشرکننده، تابع مقررات و قوانین پولی و بانکی گردید و از قرن نوزدهم پول رایج عمومی در اقتصاد کشورها شد.

پول تحریری

پول تحریری یا پول اعتباری به مجموع مانده حسابهای مشتریان بانکها و سایر موسساتی که سپرده می‌پذیرند، اطلاق می‌شود و معمولاً به وسیله چک یا ابزاری دیگر از حسابی به حساب دیگر قابل انتقال است. بخش مهمی از داد و ستدها و مبادلات از طریق پول تحریری صورت می‌گیرد و بخش دیگر آن با اسکناس و مسکوک انجام می‌شود، لذا سپرده‌ها هم می‌توانند به نوعی وظایف پول را انجام دهند.

پول الکترونیکی

پول الکترونیکی در واقع یک عدد (شامل بیت‌های دیجیتالی) است که بعد از امضای دیجیتالی ناشر آن، با ارزش معینی اعتبار می‌یابد و قابلیت انتشار و مبادله سریع را در شبکه رایانه‌ای دارا می‌باشد. این پول علیرغم اینکه دوران تکوین خود را می‌گذراند، اما داعیه جایگزینی اسکناس و مسکوک را داشته و از معیارهایی نظیر امنیت، گمنام بودن کاربر، قابلیت کاربری آسان، حمل و نقل راحت، استفاده مستمر، دائمی بودن و قابلیت اطمینان برخوردار می‌باشد.

شبه پول

اگر سپرده‌ها را به دیداری، پس‌انداز و مدت‌دار تقسیم کنیم سپرده‌های دیداری فرق عمده‌ای با اسکناس و مسکوک ندارند، زیرا به سهولت قابل نقل و انتقال هستند. اما سپرده‌های پس‌انداز و مدت‌دار از درجه نقدینگی پایین‌تری برخوردار بوده و در مقایسه با سپرده‌های دیداری به سادگی نمی‌توانند جایگزین اسکناس و مسکوک شوند. از این رو سپرده‌های پس‌انداز و مدت‌دار را **شبه پول** گویند. یکی از مهمترین خصوصیات شبه پول، ضد تورمی بودن آن در کوتاه مدت است. چرا که دارندگان این نوع دارایی لاقلاً برای مدتی از هزینه و خرج کردن منصرف شده‌اند. مع ذلک این اثر در چارچوب فعالیتهای اعتباری بانکها قابل تغییر است. زیرا افزایش شبه پول از یک سو قدرت وام دهی بانکها را افزایش می‌دهد و گسترش اعتبارات معمولاً اثر تورمی دارد و از سوی دیگر باید توجه داشت که اگر در اقتصادی شبه پول زیادی انباشته گردد، هنگام فرارسیدن مشکلات و بروز بی‌اعتمادی، سپرده‌گذاران خواستار تبدیل آن به پول شده و به یکباره حجم پول در جریان، افزایش چشمگیری می‌یابد. بروز چنین واقعه‌ای برای ارزش پول خطرناک است و جامعه را با تورم روزافزونی مواجه می‌کند. در چنین شرایطی معمولاً بانکها با کمبود اسکناس روبرو می‌شوند و برای دریافت اسکناس به بانک ناشر اسکناس رجوع می‌کنند و بانک مزبور نیز ناگزیر به انتشار اسکناس جدید دست می‌زند و اگر این سیر با سرعت پیشروی‌کند، بانکها با ورشکستگی روبرو شده و ارزش پول با کاهش‌های پی‌درپی مواجه می‌شود.

سپرده‌های مدت‌دار + پس‌انداز مردم نزد بانکها و موسسات اعتباری = شبه پول

حجم پول در گردش

برای برنامه‌ریزان و تحلیلگران مسائل اقتصادی تنها دانستن تعریف پول کافی نیست بلکه بیشتر، دانستن و در اختیار داشتن اندازه حجم پول در گردش به عنوان یک متغیر کلان اقتصادی مطرح است، تا از این طریق بتوانند آثار تغییرات حجم پول را در ارتباط با سایر متغیرهای اقتصادی مطالعه و تجزیه و تحلیل نمایند، بنابراین :

سپرده‌های دیداری مردم نزد بانکها و موسسات اعتباری +
اسکناس و مسکوک نزد مردم = حجم پول در گردش

نقدینگی بخش خصوصی

نقدینگی بخش خصوصی معادل مجموع حجم پول در گردش و شبه پول است. نقدینگی به معنای اخیر از مهمترین عواملی است که مورد توجه مقامات پولی مملکت است. زیرا افزایش و کاهش آن همراه با سرعت گردش پول از جمله عواملی هستند که در سطح عمومی قیمت‌ها و در نتیجه در تغییرات ارزش پول تأثیر مستقیم دارند. افزایش نقدینگی در جامعه اگر همراه و همگام با افزایش تولید ناخالص داخلی^۱ نباشد و یا در صورتی که واردات کشور میسر نشود عامل تشدیدکننده تورم محسوب می‌گردد.

میزان شبه پول + حجم پول در گردش = نقدینگی بخش خصوصی

سرعت گردش پول

از آنجا که بکاربردن پول سبب از بین رفتن آن نمی‌شود، بلکه فقط انتقال مالکیت صورت می‌پذیرد، بنابراین پول در جریان مبادلات، پیوسته گردش می‌کند و از شخصی به شخص دیگر منتقل می‌شود. منظور از سرعت گردش پول تعداد دفعاتی است که یک واحد پولی طی مقطع زمانی مشخص توسط اشخاص جابجا می‌گردد.

پول شویی (MONEY LAUNDERING)

پول شویی فعالیتی است که در آن سود و منافع حاصل از راههای غیرقانونی و نامشروع به داراییهای حقیقی یا مالی تبدیل می‌گردد. به طور کلی می‌توان گفت پول شویی عملیاتی است که طی آن مبنا و ریشه اصلی درآمدهای غیرقانونی و نامشروع از دید مراجع قانونی و مردم پنهان می‌شود. پول شویی روندی است که طی آن حجم هنگفتی پول که به شکل غیرقانونی از قاچاق مواد مخدر، تروریسم یا هر فعالیت غیرقانونی و زیرزمینی دیگر بدست آمده به ظاهر به درآمدی تغییر شکل می‌دهد که مبنای مشروع دارد.

^۱ - تولید ناخالص داخلی: ارزش پولی جریان کالا و خدمات تولیدشده را در محدوده جغرافیایی یک کشور برای دوره جاری اندازه‌گیری می‌نماید.

بر اساس لایحه مبارزه با جرم پول شویی که طی مصوبه شماره ۲۷۱۴۹/۳۲۱۵۶ در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۶/۲۷ با قید یک فوریت به تصویب رسیده است، جرم پول شویی عبارت از هرگونه تبدیل یا تغییر یا نقل و انتقال یا پذیرش یا تملک دارایی با منشاء غیرقانونی به طوری عمدی و با علم به آن برای قانونی جلوه دادن دارایی یادشده می باشد.

تبصره: دارایی با منشاء غیرقانونی، وجوه یا اموال یا منافع است که از طریق فعالیت های مجرمانه از قبیل ارتشاء، اختلاس، تبانی در معاملات دولتی، کلاهبرداری، فرار مالیاتی، قاچاق کالا و ارز، فحشاء، قمار، قاچاق مواد مخدر، ربا و سرقت کسب شده باشد.

تاریخچه بانکداری

بانکداری در دوره قدیم :

الف - بابل : در امپراطوری بابل معاملات بانکی به شیوه ابتدائی آن رواج داشت و حتی در قوانین حمورابی مقرراتی برای دادن وام و قبول سپرده‌های تجاری ذکر شده و دستوراتی درباره سرمایه‌گذاری آمده است.

در شهر بابل تجارتخانه‌ها و بانکهای بزرگی وجود داشتند که در آنها دادن تمسک، حواله، برات و نیز گرفتن ربح تامیزان ۲۰٪ معمول بود و در مواردی به صدی چهل تا چهل و سه می‌رسید.

معابد این شهر در حدود ۲۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح به عملیات بانکی محدودی مبادرت می‌ورزیدند و آنها در مقابل توثیق اموال غیرمنقول، پول به عاریت می‌دادند.

ب - یونان : در کشور خدایان و ارباب انواع، علاوه بر بانکهای خصوصی بعضی از معابد هم به کار صرافیه اشتغال می‌ورزیدند. به گونه‌ای که سپرده‌های مردم را پذیرفته و به اشخاص یا متقاضیان، وام اعطا می‌کردند. از جمله این معابد معبد دلفی در شهر افسن بوده که به علت جنگهای مداوم داخلی، مطمئن ترین محل برای نگاهداری و حفاظت اموال گرانبها و پرارزش به شمار می‌آمد.

پ - ایران : قبل از دوره هخامنشی، بانکداری به طرز ابتدائی مرسوم بود ولی در انحصار معابد و شاهزادگان قرار داشت و در زمان هخامنشیان با رونق بازرگانی پول مسکوک رواج یافت. معروفترین این بانکها، بانک اجیسی بود که تعلق به مهاجرین یهودی مقیم بابل داشت و به کلیه امور بانکی از قبیل قبول سپرده و اعطای وام و رهن گرفتن املاک می‌پرداخت و سرمایه آن برای خرید و فروش منازل، احشام، غلامان و کشتی‌های حامل کالا بکار می‌افتاد.

ت - روم : در اوایل تأسیس دولت روم که وصول مالیاتها به شکل مقاطعه به اشخاص واگذار می‌شد، مأمورین غالباً به شهرها و موسسات دولتی وام می‌دادند که در واقع به نوعی عملیات بانکی مبادرت می‌ورزیدند. بانکدارهای رومی، گذشته از تبدیل پولها به یکدیگر، تعیین عیار آنها، قبول سپرده و دادن وام، امور صندوقداری را نیز برای مشتریان خود انجام می‌دادند.

عملیات بانکی بانکداران رومی از بیشتر جهات به عملیات بانکی کنونی، نظیر افتتاح حساب جاری و مدت دار، پرداخت بهره به سپرده‌های مدت دار، صدور بروات، دادن قرضه بانکی اعم از مصرفی و تجاری با بهره‌های متفاوت، رهن و صدور اعتبارنامه تجاری شباهت داشته است.

ث - چین: بانکداری در چین در قرن ششم قبل از میلاد رواج داشت و با اختراع کاغذ (۱۰۵ سال قبل از میلاد) بانکداری در این کشور کاملاً متحول گردید. زیرا همین اختراع بود که برای اولین بار تهیه اسناد بانکی، تنظیم محاسبات، نگاهداری، نقل و انتقال اسناد را به صورتی ارزان و ساده مقدور ساخت.

۲- بانکداری در قرون وسطی (از قرن پنجم تا پانزدهم میلادی):

در قرون وسطی بانکداری و تجارت به مفهوم آنچه در یونان و امپراطوری روم وجود داشت عملاً از بین رفت و پس از سقوط روم یک سیر قهقرائی در عملیات بانکی و سایر مظاهر تمدن بشری پیدا شد. عرف بانکداری با انجام برخی عملیات بانکی توسط اقوام مختلف بخصوص یهودیها با استعداد طبیعی این قوم که بیشتر به فعالیتهای بانکی پرداخته بودند، حیات تازه‌ای یافت ولی با مخالفت و تعصب شدید مقامات کلیسا علیه دریافت ربح از افراد و منع مشروط آن در آئین یهود، این فعالیت تقریباً بلامانع و در برخی از مراکز بطور انحصاری در اختیار این قوم قرار گرفت. در آئین مذکور منع دریافت بهره منحصرأ به هم‌کیشان یهودی تعبیر و بنابراین عملیات صرافی و بخصوص دریافت بهره در مقابل دادن قرضه از افراد غیر یهودی بلامانع تلقی گردیده است.

۳- بانکداری در دوره جدید (از قرن پانزدهم به بعد):

دوره جدید با پیشرفت تدریجی تجارت و داد و ستد در سواحل دریای مدیترانه بخصوص در شهرهای ونیز و فلورانس شروع شد و کشف آمریکا و راههای جدید و استقرار روابط بازرگانی بین شرق و غرب کم کم دامنه فعالیت از سواحل دریای مدیترانه به کشورهای سواحل اقیانوس اطلس مانند فرانسه، اسپانیا، پرتغال و انگلیس گسترش پیدا کرد. این پیشرفت توأم با استفاده روزافزون از خدمات بانکی و در نتیجه ازدیاد بانکداران بخصوص در شهر ونیز بود. فعالیت و قدرت این بانکداران بقدری توسعه پیدا نمود که حتی به پادشاهان قرض می‌دادند و همین توسعه فعالیت و استفاده بیش از حد از قرضه بانکی به ورشکستگیهای متعدد در نیمه دوم قرن شانزدهم میلادی منتهی شد و بالاخره منجر به وضع مقررات خاصی مبنی بر منع عملیات بانکداران خصوصی و ایجاد بانکهای عمومی در این دوره گردید.

علاوه بر این، ورود طلا و نقره فراوان از آمریکا و آثار پولی آن در کشورهای مختلف اروپایی از یک طرف و رفع ممنوعیت دریافت بهره در آیین مسیح بر اثر فتوای جان کالون رهبر پروتستانها از طرف دیگر به ازدیاد فعالیتهای بانکی و تکامل آن در این دوره کمک شایانی نمود.

فصل دوم

تاریخچه بانکداری در ایران:

بانک جدید شرق: اولین بانکی که در ایران شروع بکار کرد بانک جدید شرق بود که مرکزش در لندن و حوزه عملیاتش مناطق جنوبی آسیا بود این بانک بدون تحصیل هیچگونه امتیازی در سال ۱۲۶۶ شمسی (۱۸۸۸ میلادی) در تهران محل بانک بازرگانی سابق فعالیت خود را آغاز و سپس شعبی در شهرهای تبریز، اصفهان، شیراز، رشت و بوشهر دایر کرد. این بانک به سپرده‌های ثابت ششماهه ۴٪ و یکساله ۶٪ و به موجودی حساب جاری ۵٪ بهره پرداخت می‌کرد. بانک با این اقدام خود ۱۲٪ از نرخ بهره را پایین آورد و اولین بار اقدام به انتشار نوعی پول کاغذی به صورت حواله خزانه برای مبالغ ۵ قران به بالا و قابل پرداخت در وجه حامل نمود. این بانک در سال ۱۲۶۹ شمسی در مقابل دریافت ۲۰۰۰۰ لیره انگلیسی کلیه شعب و اثاثیه بانک را به بانک شاهی واگذار کرد.

بانک شاهی یا شاهنشاهی ایران: صرافان ایرانی در مقام مقابله و رقابت با عملیات بانک جدید شرق برخاستند ولی قبل از آنکه نتیجه قطعی این رقابت حاصل شود، حریفی زورمند جای آنرا گرفت و این حریف بانک شاهی ایران بود که در سال ۱۲۶۷ شمسی (۱۸۸۹ میلادی) بموجب امتیازی که از طرف ناصرالدین شاه به پاول جولویوس دورویتر (مؤسس خبرگزاری رویتر) اعطاء گردید به وجود آمد. رویتر قبلاً در تاریخ ۱۰ مرداد ماه ۱۲۵۱ شمسی (۲۵ ژوئیه ۱۸۷۲ میلادی) در مقابل پرداخت ۴۰.۰۰۰ لیره امتیاز عظیمی برای مدت ۷۰ سال برای کشیدن راه‌آهن، حق انحصاری کلیه معادن (بجز طلا و نقره و سنگهای قیمتی) تأسیس بانک وغیره را گرفت. این امتیاز بعداً لغو و امتیاز دیگری که اساس آن تأسیس بانک شاهی ایران بود به مدت ۶۰ سال تحصیل گردید که یکی از مواد قرارداد چنین بود: **در صورتی که دولت علیه ایران بعد از این مصمم بشود که امتیاز بانک، یا امتیاز یک دستگاه اعتباری را از هر قبیل که باشد بدهد، آن امتیاز از امروز به حکم این قرارنامه محفوظ و مهور و مخصوص است از برای این کمپانی که بر جمیع اشخاص و کمپانیهای دیگر حق رجحان خواهد داشت.** یکی از عملیات عمده‌ای که این بانک گرفته بود حق انحصاری نشر اسکناس بود. بانک شاهنشاهی هرگز بیش از ۲۵ شعبه در ایران نداشت و تعداد این شعب بر حسب سود و زیان آنها متغیر بود، چنانکه در سالهای ۱۲۷۰ و ۱۲۷۹ و ۱۲۹۹ هجری شمسی به ترتیب دارای ۱۵ و ۱۸ و ۲۱ شعبه بوده است. تمرکز حسابهای دولت و وجوه خزانه در بانک شاهنشاهی و دخالت آن در کلیه نقل و انتقالات کشوری و لشگری، از جمله پرداخت حقوق مأمورین دولت و نظامیان، بتدریج اسباب استیلای این بانک را بر امور مالی کشور فراهم ساخت.

تبادل بین درآمد و مخارج دولت مانع از آن بود که اولیای امور متوجه عواقب وخیم مداخله بانک در امور کشور شوند، ولی در فاصله بسیار کوتاهی از زمان

تشکیل بانک شاهنشاهی، وضع مالی ایران دچار تزلزل و بحران گردید و دولت گرفتار کسر درآمد شد. به ناچار وام‌هایی از بانک و یا بوسیله بانک مزبور دریافت گردید و بعضی از منابع درآمد مملکت مانند گمرک جنوب، شیلات دریای خزر، تلگرافخانه و گذرنامه به وثیقه وامها در اختیار بانک درآمد، در نتیجه عواید مزبور بدو به بانک واصل و پس از برداشت اقساط و نزول طلب، مازاد به حساب دولت واریز می‌شد و در حقیقت قسمت عمده درآمد کشور از این مجری عبور می‌کرد، این طرز عمل، بانک شاهنشاهی را در ایران از لحاظ سیاسی دارای موقعیتی ممتاز کرد و سرنوشت دولتها و سیاست کشور را به زمان پرداخت عواید و نحوه برداشت اقساط مطالبات وابسته ساخت و مخصوصاً پس از آنکه بانک نفوذ و قدرت بیشتری در اقتصاد ایران بدست آورد، آثار سوء مداخله بیش از پیش ظاهر گردید.

بانک شاهنشاهی ایران با همین نام تا بهمن ماه سال ۱۳۲۷ شمسی، به جز حق نشر اسکناس از سایر حقوق این امتیاز بهره‌مند بود و از آن تاریخ که مدت شصت ساله امتیاز مذکور منقضی شد تا مرداد ماه سال ۱۳۳۱ شمسی بدون امتیاز و حقوق خاص بنام **بانک انگلیس در ایران و خاورمیانه** به فعالیت خود در ایران ادامه داد.

۳- **بانک استقراضی ایران:** پس از واگذاری امتیاز تأسیس بانک‌شاهی ایران به رویتر یکی از اتباع دولت روسیه به نام ژاک پولیاکوف تأسیس بانک استقراضی را پیشنهاد کرد. این پیشنهاد در سال ۱۲۶۹ شمسی (۱۸۹۰ میلادی) قبول و به موجب امتیازی که از طرف ناصرالدین شاه صادر گردید، برای مدت ۷۵ سال به نامبرده اجازه دایر کردن شرکتی به نام **انجمن استقراضی ایران** و حق انحصاری برای حراج عمومی داده شد. انجمن استقراضی ایران، که بعدها به بانک استقراضی ایران موسوم گردید، طبق ماده ۱۸ امتیازنامه مذکور، از پرداخت هرگونه حقوق، باج و مالیات معاف بود و تنها طبق ماده ۷ آن مکلف بود که ۱۰٪ عواید خالص خود را به خزانه دولت تأدیه نماید.

این بانک از ۲۲ مرداد ماه سال ۱۳۰۱ شمسی به دولت ایران تحویل گردید و به **بانک ایران** موسوم گشت و بالاخره در سال ۱۳۱۲ شمسی به موجب قانون، اجازه تأسیس بانک فلاحی و صنعتی (**بانک کشاورزی ایران**) ضمیمه بانک مزبور گردید.

۴- **بانک سپه:** در اردیبهشت ماه سال ۱۳۰۴ بانکی کوچک با سرمایه و هدف محدود به نام **بانک پهلوی قشون** تأسیس و سرمایه اولیه آن مبلغ ۳.۸۸۳.۹۵۰ ریال از محل موجودی صندوق بازنشستگی درجه داران ارتش تأمین گردید، این بانک بعدها به بانک سپه تغییر نام یافت و چون صرفاً خدمات مربوط به ارتش را انجام می‌داد، لذا به **عنوان اولین بانک تجاری شناخته نمی‌شود.**